

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 22. november 2006
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2006-12100-218
Sagsbeh.: TK
Fil-navn: Dokument 3

**Besvarelse af spørgsmål nr. 104 (Alm. del), som Folke-
tingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 10. november 2006**

Spørgsmål 104:

"Kan ministeren oplyse, hvad der ligger til grund for traditionen om, at det tilsyneladende navnlig er de unge og nyuddannede læger, der har de lange vagter?"

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2005-2006, jf. spm. 593."

Svar:

Det er et mønster med en meget lang historie, at vagtarbejdet i sygehusvæsenet i Danmark og så vidt vides også alle andre lande hovedsageligt varetages af yngre læger, der er under videreuddannelse til speciallæger.

Det er der en række grunde til. Sygehusvæsenet har altid varetaget videreuddannelsen af læger efter deres universitetsuddannelse, men traditionelt er en stor del af de færdiguddannede læger ikke forblevet som ansatte i sygehusvæsenet, men har etableret sig i forskellige former for lægepraksis o.l. De sygehusansatte speciallæger (overlæger) har derfor været få i forhold til de yngre læger, og deres opgaver har været at lede og overvåge behandlingen af alle patienter, selv tage sig af de svære tilfælde, uddanne de yngre læger o.s.v. Det har været udelukket, at de derudover også kunne varetage større dele af vagtarbejdet. Det har været varetaget af yngre læger med mulighed for at tilkalde mere kvalificeret hjælp, når der er behov for det.

I øvrigt har de talmæssige forhold mellem kandidatårgangene i Danmark i de seneste par årtier udviklet sig sådan, at der er blevet relativt flere speciallæger og relativt færre yngre læger på sygehusene end tidligere. Det har medført, at speciallæger nu varetager en større del af vagtbyrden end tidligere, og at der er indført ansættelsesformer med henblik herpå (vagtberende overlæger og afdelingslæger).

Det bemærkes, at selvom der er gode grunde til, at yngre læger varetager en betydelig del af vagtarbejdet, er det ingen undskyldning for at tilrettelægge arbejdet med så lange vagter, at det bringer patientsikkerheden i fare – navnlig ikke når den samlede arbejdstid er 37 timer pr. uge.